

tilstede i Ministeriet. Da Justitsministerens Forslag kom for ved anden Behandling, og flere af Ministeriets Medlemmer vare tilstede og, da jeg erklærede, at jeg ansaae Forslaget for at indeholde væsentligt det Samme som mit Forslag, ikke udtalte sig derimod, saa seer jeg deri en bestemt Sikkerhed for, at den ærede Rigsdagsmands Fortolkning af Lovforslaget er fuldkommen urigtig. Jeg skal ikke opholde mig længere derved, thi jeg antager ikke, at jeg vil være istand til at bibringe den ærede Rigsdagsmand en anden Mening, i saa Henseende, og jeg maa ogsaa sige, at det er mig temmelig ligegyldigt.

Tilføj: Det er ogsaa mig aldeles ligegyldigt, hvad den ærede Rigsdagsmand mener, men han skal lade staae fast, hvad jeg har sagt, at Forslaget, saaledes som det er affattet, ikke omhandler Ansøgninger, som indgives til Kongen; det kan det efter den hele Sprogbrug i Lovgivningen ikke gjøre.

De Ingen yderligere begjærede Ordet, blev Lovforslaget, efter at være oplæst, s. Anh. A. Sp. 783, sat under Afstemning og vedtaget med 67 Stemmer mod 7.

Lovforslaget gaar nu til Landstthinget.

Man gif dernæst til det næste Nummer paa Dagsordenen: Æneste Behandling af Forslag til Lov om Indkaldelse og Umbetning af Obligationer, henholdsvis til Kongerigets Statsgjæld (3die Behandling findes i Tidenden Sp. 1983 ff., Lovforslaget findes i Anh. A. Sp. 779 ff.)

Til denne Behandling var der ikke stillet noget Endringsforslag; Lovforslaget i sin Heelhed fattes under Forhandling.

Bale: Da denne Sag først kom for her i Folkethinget, tillod jeg mig at gjøre opmærksom paa, at det var uheldigt, at den ikke først var indbragt her i Thinget, da den rimeligviis her vilde have faaet en ganske anden Behandling, end der er blevet den tildeel i det andet Thing, hvilket ligger i de naturlige Omstæn-

digheder. Jeg har, efterat Lovforslaget er kommet tilbage i samme Skikkelse, hvori det blev forelagt af Regjeringen, ikke troet, at der var Anledning til at stille Endringsforslag i den Retning, hvori det blev vedtaget, da det sidste Gang var for her i Thinget; men jeg skal tillade mig at foreslaae det ærede Thing at lade det ligge, indtil vi komme sammen igjen, i Haab om, at den Minister, der vil faae med Sagen at bestille, da først vil indbringe den her i Folkethinget. Der er aldeles ingen Fare ved nu at lade Sagen ligge; thi det er udtalt af Ministeren under sidste Behandling af denne Sag, at Indkaldelsen af Monarchiets Obligationer vil medtage meget lang Tid, og det er netop derfor, jeg mener, at der er Anledning til at afvente, hvorledes Sagen vil stille sig med Indkaldelsen af Monarchiets smaa Obligationer, for at vi deraf kunne danne os en begrundet Mening om, hvorvidt det er rigtigt, ogsaa med Kongerigets Obligationer, at gaar frem paa samme Maade. Der er i dette Thing fra forskjellige Sider udtalt meget begrundede Bemærkninger angaaende Bibeholdelsen af de mindre Obligationer, og det forekommer mig ikke, at de ere blevne fyldestgjørende modsagte fra nogen Side. Jeg kan ikke komme bort fra, at der i denne Sag er taget altfor stort Hensyn til Finantsemedspersonalens Bequemmelighed og langtfra taget noget-helst Hensyn til, hvad Ønske der i denne Retning kan være i Befolkningen. Det synes, at ligesom Mange fra visse Sider troe at kunne undvære Smaafolk, saaledes troer man ogsaa i dette Tilfælde at kunne undvære disse Smaasummer, endssjøndt man kan være vis paa, at netop Kongerigets Forhold ere af den Bestaffenhed, at man maa søge sin Styrke i Smaasummer, og jo mere Udviklingen skrider frem her i Landet, skal man lære, at det vil være godt, om man paa de mange Smaasummer kunde begrunde en god Status for vor Statsgjæld. Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (R. C. Larsen) har rigtignok gjort opmærksom paa, at disse Smaasummer kunne indsættes i Sparekasserne; men jeg skal dog bemærke, at naar en Mand skal stille Caution for sin Huusleie, kan han ikke gaar hen og sætte sin Sparekassebog i